

ЗВЯЗДА

Орган ЦК і МККП (б) Б, ЦВК і СНК БССР

№ 285 (5959) 12 снежня 1937 г., нядзеля ЦАНА 10 КАП.

СЁННЯ-ДЗЕНЬ ВЫБАРАЎ ГАЛАСУЙЦЕ ЗА КАНДЫДАТАЎ БЛОКА КОМУНІСТАЎ І БЕСПАРТЫЙНЫХ, ГАЛАСУЙЦЕ ЗА ЛЕПШЫХ СЫНОЎ ПАРТЫ ЛЕНИНА—СТАЛІНА, ЗА ВЕРНЫХ СЫНОЎ НАШАЙ РАДЗІМЫ!

ПРАМОВА таварыша І. В. СТАЛІНА НА ПЕРАДВЫБАРЧЫМ СХОДЗЕ ВЫБАРШЧЫКАЎ СТАЛІНСКАЙ ВЫБАРЧАЙ АКРУГІ ГОРАДА МАСКВЫ 11 снежня 1937 года ў Вялікім тэатры

Старшынявуючы: Слова прадстаўляюцца нашаму кандыдату таварышу Сталіну.
З'яўленне на трыбуне таварыша Сталіна сустракаецца выбаршчыкамі бурай авацыяй, якая працягваецца на працягу некалькіх мінут. Уся зала Вялікага тэатра становіцца вітаннем таварыша Сталіна. З залы безупынна раздаюцца воклічы: «Няхай жыве вялікі Сталін, ура!»; «Тварцу самай дэмакратычнай у свеце савецкай Канстытуцыі таварышу Сталіну — ура!»; «Няхай жыве правадыр прыгнечаных усяго свету таварыш Сталін, ура!».

СТАЛІН. Таварышы, прызнацца, я не меў намеру выступіць. Але наш паважаны Нікіта Сергеевіч, можна сказаць, сілком прыцягнуў мяне сюды, на сход: скажы, кажа, добрую прамову. Аб чым сказаць, якую імяна прамову? Усе, што трэба было сказаць перад выбарамі, ужо сказана і перасказана ў прамовах нашых кіруючых таварышоў Калініна, Молатава, Варашылава, Кагановіча, Ежова і многіх іншых адказных таварышоў. Што яшчэ можна дадаць да гэтых прамов?

Патрабуюцца, гавораць, тлумачэнні па некаторых пытаннях выбарчай кампаніі. Якія тлумачэнні, па якіх пытаннях? Усе, што трэба было растлумачыць, ужо растлумачана і перарастлумачана ў вядомых зваротах партыі большэвікоў, комсамола, Усесаюзнага Цэнтральнага Савета Прафесійных Саюзаў, Асаоваіяхіма, Камітэта па справах фізікультуры. Што яшчэ можна дадаць да гэтых тлумачэнняў?

Зразумела, можна было-б сказаць эдакую лёгкую прамову аб усім і ні аб чым (лёгка смех). Магчыма, што такія прамовы пазабавіла-б публіку. Гавораць, што майстры па такіх прамовах ёсць не толькі там, у капіталістычных краінах, але і ў нас, у савецкай краіне. (Смех, апладысменты). Але, па-першае, я не майстар па такіх прамовах. Па-другое, ці варта нам займацца справамі забавы цяпер, калі ва ўсіх у нас, большэвікоў, як гаворыцца, «ад работ доўны рот». Я думаю, што не варта.

Ясна, што пры такіх умовах добрай прамовы не скажаш. І ўсё-ж, калі ўжо я вышаў на трыбуну, зразумела, прыходзіцца так ці інакш сказаць хоць-бы сабе-тое. (Шумныя апладысменты).

Перш за ўсё я хацеў-бы прынесці падзяку (апладысменты) выбаршчыкам за давер'е, якое яны аказалі. (Апладысменты).

Мяне выставілі кандыдатам у дэпутаты, і выбарчай камісія Сталінскай акругі савецкай сталіцы зарэгістравала мяне як кандыдата ў дэпутаты. Гэта, таварышы, вялікае давер'е. Дазвольце прынесці вам глыбокую большэвіцкую шакладку за тое давер'е, якое вы аказалі партыі большэвікоў, членам якой я з'яўляюся, і асабіста мне, як прадстаўніку гэтай партыі. (Шумныя апладысменты).

Я ведаю, што значыць давер'е. Яно, натуральна, ускладае на мяне новыя, дадатковыя абавязкі і, стала-быць, новую, дадатковую адказнасць. Што-ж, у нас, у большэвікоў, не прынята адмаўляцца ад адказнасці. Я яе прымаю з ахвотай. (Бурныя працяглыя апладысменты).

Са свайго боку я хацеў-бы зашэўніць вас, таварышы, што вы можаце смела пакласціся на таварыша Сталіна. (Бурныя, доўга незмаўнаючыя авацыя. Вокліч з залы: «А мы ўсе за таварышам Сталіным!»). Можаце разлічваць на тое, што таварыш Сталін зможа выканаць свой абавязак перад народам (апладысменты), перад рабочым класам (апладысменты), перад сялянствам (апладысменты), перад інтэлігенцыяй. (Апладысменты).

Далей, я хацеў-бы, таварышы, павіншаваць вас з настановамі ўсенародным святкам з днём выбараў у Вярхоўны Совет Савецкага Саюза. (Шумныя апладысменты). Найдыходзячыя выбары — гэта не проста выбары, таварышы. Гэта сапраўды ўсенароднае свята нашых рабочых, нашых сялян, нашай інтэлігенцыі. (Бурныя апладысменты). Ніколі ў свеце яшчэ не бывала такіх сапраўдны свабодных і сапраўдны дэмакратычных выбараў, ніколі! Гісторыя не ведае другога такога прыкладу. (Апладысменты). Справа ідзе не аб тым, што ў нас будуць выбары ўсеагульныя, роўныя, тайныя і прамыя, хопі ўжо гэта само па сабе мае вялікае значэнне. Справа ідзе аб тым, што ўсеагульныя выбары будуць праведзены ў нас, як найбольш свабодныя выбары і найбольш дэмакратычныя ў параўнанні з выбарамі любой іншай краіны ў свеце.

Усеагульныя выбары праходзяць і маюць месца і ў некаторых капіталістычных краінах, так званых дэмакратычных. Але ў якой абстаноўцы там праходзяць выбары? У абстаноўцы класавых сутычак, у абстаноўцы класавай вяржасці, у абстаноўцы даўлення на выбаршчыкаў з боку капіталістаў, памешчыкаў, банкіраў і іншых акул капіталізма. Нельга назваць такія выбары, нават калі яны ўсеагульныя, роўныя, тайныя і прамыя, зусім свабоднымі і зусім дэмакратычнымі выбарамі.

У нас, у нашай краіне, наадварот, выбары праходзяць у зусім іншай абстаноўцы. У нас няма капіталістаў, няма памешчыкаў, стала-быць, і няма даўлення з боку маёмных класаў на неаёмных. У нас выбары праходзяць у абстаноўцы супрацоўніцтва рабочых, сялян, інтэлігенцыі, у абстаноўцы ўзаемнага іх давер'я, у абстаноўцы, я і сказаў-бы, узаемнай дружбы, бо ў нас няма капіталістаў, няма памешчыкаў, няма эксплуатацыі і няма каму, уласна, давіць на народ для таго, каб сказаць яго волю.

Вось чаму нашы выбары з'яўляюцца адзінымі сапраўды свабоднымі і сапраўды дэмакратычнымі ва ўсім свеце. (Шумныя апладысменты).

Такія свабодныя і сапраўды дэмакратычныя выбары маглі ўзнікнуць толькі на глебе таржаства сацыялістычных парадкаў, толькі на базе таго, што ў нас сацыялізм не проста будзеца, а ўжо ўвайшоў у быт, у штодзёны быт народа. Год 10 таму назад можна было-б дыскутаваць аб тым, ці можна ў нас будаваць сацыялізм, ці не. Цяпер гэта ўжо не дыскусійнае пытанне. Цяпер гэта вы-

танне фастаў, пытанне жывога жыцця, пытанне быту, якія пранізвае ўсё жыццё народа. На нашых фабрыках і заводах працуюць без капіталістаў. Кіруюць работай людзі з народа. Гэта і называецца ў нас сацыялізмам на справе. На нашых палях працуюць тружаннікі зямлі без памешчыкаў, без кулакоў. Кіруюць работай людзі з народа. Гэта і называецца ў нас сацыялізмам у быту, гэта і называецца ў нас свабодным, сацыялістычным жыццём.

Вось на гэтай базе і ўзніклі ў нас новыя, сапраўды свабодныя і сапраўды дэмакратычныя выбары, выбары, прыкладу якім няма ў гісторыі чалавецтва.

Як-жа пасля гэтага не павіншаваць вас з днём ўсенароднага таржаства, з днём выбараў у Вярхоўны Совет Савецкага Саюза! (Бурныя авацыя ўсёй залы).

Далей я хацеў-бы, таварышы, даць вам парад, парад кандыдата ў дэпутаты сваім выбаршчыкам. Калі ўзайць капіталістычныя краіны, то там паміж дэпутатамі і выбаршчыкамі існуюць некаторыя свосабытныя, а сказаў-бы даволі дзіўныя адносіны. Пакуль ідуць выбары, дэпутаты заіграваюць з выбаршчыкамі, лісліваць перад імі, клічуцца ў вернасці, даюць кучу ўсіхкіх абіяцанняў. Выходзіць, што залежнасць дэпутатаў ад выбаршчыкаў поўная. Як толькі выбары адбыліся і кандыдаты ператварыліся ў дэпутатаў, — адносіны змяняюцца ў корані. Замест залежнасці дэпутатаў ад выбаршчыкаў, атрымліваецца поўная іх незалежнасць. На працягу чатырох або пяці год, г. зн. аж да новых выбараў, дэпутат адчувае сябе зусім свабодным, незалежным ад народа, ад сваіх выбаршчыкаў. Ён можа перайсці з аднаго лагера ў другі, ён можа звярнуць з правільнай дарогі на няправільную, ён можа нават заблытацца ў некаторыя махінацыйныя не зусім патрэбнага характару, ён можа кувыркацца, як яму ўгодна, — ён незалежны.

Ці можна лічыць такія адносіны нармальнымі? Ні ў якім выпадку, таварышы. Гэту акалічнасць улічыла наша Канстытуцыя, і яна правяла закон, у сіду якога выбаршчыкі маюць права дэтэрмінава адкаліца сваіх дэпутатаў, калі яны пачынаюць фініць, калі яны звяртаюцца з дарогі, калі яны збываюць аб сваёй залежнасці ад народа, ад выбаршчыкаў.

Гэта выдатны закон, таварышы. Дэпутат павінен ведаць, што ён слуга народа, яго пасланец у Вярхоўны Совет, і ён павінен ведаць сябе па лініі, па якой яму дан паказ народам. Звярнуў з дарогі, выбаршчыкі маюць права патрабаваць назначэння новых выбараў, і дэпутата, звярнуўшага з дарогі, яны маюць права пракастаць на вараных. (Смех, апладысменты). Гэта выдатны закон. Мая парада, парада кандыдата ў дэпутаты сваім выбаршчыкам, памятаць аб гэтым праве выбаршчыкаў, — аб праве да-

СУСТРЭЧА таварыша СТАЛІНА З ВЫБАРШЧЫКАМІ СТАЛІНСКАЙ ВЫБАРЧАЙ АКРУГІ ГОРАДА МАСКВЫ 11 СНЕЖНЯ У ВЯЛІКІМ ТЭАТРЫ

11 снежня ў Вялікім тэатры адбыліся многалюдны перадвыбарчы сход выбаршчыкаў Сталінскай выбарчай акругі г. Масквы.

Сход ператварыўся ў нябячаную па свайму ўдзельму дэманстрацыю найбольшай аданасці і любові савецкага народа да ленинска-сталінскай партыі і правядыра народаў вялікага Сталіна.

Сход адкрыў рабочы завод «Мастыжарт» тав. Васяў. Ён гаворыць аб высокім гонары — галасаванні за любімыяшага правядыра працоўнага чалавецтва Іосіфа Вісарыявіча Сталіна.

З гонару ў канец існуюца воклічы: «Няхай жыве правадыр народаў таварыш Сталін!», «Таварышу Сталіну — ура!».

тэрміновага адкалікання дэпутатаў, сачыць за сваімі дэпутатамі, кантраляваць іх і, калі яны ўздумаюць звярнуць з правільнай дарогі, змахнуць іх з плеч, патрабаваць назначэння новых выбараў. Урад абавязан назначыць новыя выбары. Мая парада — памятаць аб гэтым законе і скарыстаць яго пры вышадку.

Нарэшце, яшчэ адна парада кандыдата ў дэпутаты сваім выбаршчыкам. Чога трэба наогул патрабаваць ад сваіх дэпутатаў, калі ўзайць з усіх магчымых патрабаванняў найбольш элементарныя патрабаванні?

Выбаршчыкі, народ павінен патрабаваць ад сваіх дэпутатаў, каб яны аставаліся на вышнім сваіх задач, каб яны ў сваёй рабоце не спускаліся да ўзроўню палітычных абываталаў, каб яны аставаліся на паступаючым дэячоў ленинскага тыпу, каб яны былі такімі-ж яснымі і поўнымі дэячамі, як Ленін (апладысменты), каб яны былі такімі-ж бясстрашнымі ў баю і бязлітаснымі да ворагаў народа, якім быў Ленін (апладысменты), каб яны былі свабодны ад усякай панікі, ад усякага падвешвання панікі, калі справа пачынае ўскладняцца і на гарызонце вырысцоўваецца якая-небудзь небяспека, каб яны былі гэтак-жа свабодны ад усякага падабенства панікі, які быў свабодны Ленін (апладысменты), каб яны былі гэтак-жа мудры і неапасленлівы пры вырашэнні складаных пытанняў, дзе патрэбна ўсебаковая арыентацыя і ўсебаковы ўлік усіх плюсаў і мінусаў, якім быў Ленін (апладысменты), каб яны былі гэтак-жа праўдзівы і чесны, якім быў Ленін (апладысменты), каб яны гэтак-жа любілі свой народ, як любіў яго Ленін. (Апладысменты).

Ці можа мы сказаць, што ўсе кандыдаты ў дэпутаты з'яўляюцца імяна такога роду дэячамі? Я гэтага не сказаў-бы. Усякія бываюць людзі на свеце, усякія бываюць дэячы на свеце. Есць людзі, аб якіх не скажаш, хто ён такі, ці то ён добры, ці то ён дрэнны, ці то мужны, ці то трусаваты, ці то ён за народ да канца, ці то ён за ворагаў народа. Есць такія людзі і есць такія дэячы. Яны ёсць і ў нас, сярод большэвікоў. Самі ведаеце, таварышы, сям'я не без урода (смех, апладысменты). Аб такіх людзях няўпэнага тыпу, аб людзях, якія нагадваюць хутчэй палітычных абываталаў, чым палітычных дэячоў, аб людзях такога няўпэнага, неафармленага тыпу даволі трашна сказаў вялікі рускі пісьменнік Гоголь: «Людзі, гаворыць, няўпэныя, ні тое, ні сёбе, не зразумееш, што за людзі, ні ў горадзе Вагдан, ні ў сяле Селіфан». (Смех, апладысменты). Аб такіх няўпэных людзях і дэячах таксама даволі трашна гаворыцца ў нас у народзе: «Так сабе чалавек — ні рыба, ні мяса» (агульны смех, апладысменты), «Ні богу свечка, ні чорту кацарга». (Агульны смех, апладысменты).

Я не магу сказаць з поўнай упэнаасцю, што сярод кандыдатаў у дэпутаты (я вельмі выбачаюся перад імі, вядома) і сярод нашых дэячоў няма людзей, якія нагадваюць хутчэй за ўсё палітычных абываталаў, якія нагадваюць па свайму характару, па сваёй фізіяноміі людзей такога тыпу, аб якіх гаворыцца ў народзе: «Ні богу свечка, ні чорту кацарга». (Смех, апладысменты).

Я хацеў-бы, таварышы, каб вы ўплывалі сістэматычна на сваіх дэпутатаў, каб ім ўнушалі, што яны павіны мець перад сабой вялікі вобраз вялікага Сталіна і падраджаць Леніну ва ўсім. (Апладысменты).

Функцыі выбаршчыкаў не канчаюцца выбарамі. Яны працягваюцца на ўвесь перыяд іспавання Вярхоўнага Савета данага склікання. Я ўжо гаварыў аб законе, які дае права выбаршчыкам на дэтэрмінавае адкаліканне сваіх дэпутатаў, калі яны звяртаюцца з правільнай дарогі. Стала быць, абавязак і права выбаршчыкаў заключаюцца ў тым, каб яны ўвесь час трымалі пад кантролем сваіх дэпутатаў і каб яны ўнушалі ім — ні ў якім разе не спускацца на ўзроўню палітычных абываталаў, каб яны — выбаршчыкі ўнушалі сваім дэпутатам — быць такімі, якім быў вялікі Ленін. (Апладысменты).

Такая, таварышы, мая другая парада вам, парада кандыдата ў дэпутаты, сваім выбаршчыкам. (Бурныя, доўга незмаўнаючыя апладысменты, якія пераходзяць у авацыю. Усе устаюць і зварачаюць свае позіркі на ўрадавую ложу, куды праходзіць таварыш Сталін. Раздаюцца воклічы: «Вялікаму Сталіну — ура!», «Таварышу Сталіну — ура!», «Няхай жыве таварыш Сталін, ура!», «Няхай жыве першы ленинец — кандыдат у дэпутаты Савета Саюза — таварыш Сталін! Ура!»).

Слова прадстаўляюцца нашаму кандыдату таварышу Сталіну.

І вось выбаршчыкі Сталінскай выбарчай акругі бачаць свайго любімага кандыдата.

Таварыш Сталін узыходзіць на трыбуну.

Усе становіцца вітаннем таварыша Сталіна і прыставае на момант на секунду. Яны нарастаюць, умацаюцца. З усіх бакоў чуваць поўны захвалення, ідучы ад усяго сэрца, воклічы: «Ура — Сталіну!», «Няхай жыве Сталін!», «Няхай жыве тварец самай дэмакратычнай Канстытуцыі ў свеце таварыш Сталін!».

У 7 гадзін 50 мінут таварыш Сталін пачынае сваю прамову.

З напружанай увагай слухае зала яго прамову, не раз перарываемую поўнымі захвалення авацыямі.

Сход адладушна прымае зварот да ўсіх выбаршчыкаў Савецкага Саюза. (БЕЛТА).

ЗВАРОТ ПЕРАДВЫБАРЧАГА ЭХОДА ВЫБАРШЧЫКАЎ СТАЛІНСКАЙ АКРУГІ ДА УСІХ ВЫБАРШЧЫКАЎ СОВЕЦКАГА САЮЗА

ПРАМОВА таварыша Н. І. ЕЖОВА

Перад выбаршчыкамі Горкаўскай—Ленінскай выбарчай акругі ў горадзе Горкім

Дарагія таварышы!

Рабочыя, работніцы, сялянне і сялянкі, чырвоныя армія і камандзіры, інжынеры і тэхнікі, настаўнікі, урачы, аграномы, уся савецкая інтэлігенцыя!

Мы, выбаршчыкі Сталінскай акругі г. Масквы, напярэдадні дня выбараў у Вярхоўны Совет — звяртаем сваё слова да вас, грамадзян нашай вялікай савецкай радзімы.

Заўтра мы пойдзем да выбарчых урнаў для таго, каб скарыстаць сваё ганаровае права — выбраць дэпутатаў у вярхоўны орган савецкай дзяржавы рабочых і сялян.

Пам, выбаршчыкам Сталінскай акругі г. Масквы, выпала вялікае шчасце — галасаваць за нашага любімага правадзіра, генія чалавечтва, правадзіра міжнароднай камуністычнай рэвалюцыі таварыша Сталіна.

Учора яшчэ малавядомыя людзі ў кароткі тэрмін сталі агульнавядомымі, грамадскімі дзеячамі, заслужоўваючымі ўсеагульную пашану.

Лепшыя з гэтых новых людзей вылучаны блокам камуністаў і беспартыйных кандыдатамі ў дэпутаты Вярхоўнага Савета СССР.

Мы заклікаем аднадушна галасаваць за кандыдатаў, вылучаных гэтым блокам, саюзам камуністаў і беспартыйных.

Мы заклікаем усіх выбаршчыкаў нашай вялікай савецкай радзімы аддаць сваё галасе верным сынам савецкага народа, партыйным і непартыйным большэвікам, тым, хто пад кіраўніцтвам Сталіна самааддана змагаўся і змагаецца за бага і правітанне Саюза Савецкіх Соцыялістычных Рэспублік.

Таварышы, пасля выступаўшых прамоўцаў, якія перад вамі ўсялякі расхвалілі маю кандыдатуру і якія далі такую высокую ацэнку рабоце Наркамунтспраў, мне выступаць некалькі пажаданняў. Дазвольце таму, перш за ўсё, прыняць гэту высокую ацэнку не за кошт сваіх асабістых якасцей і асабістых заслуг, а за кошт партыі Леніна—Сталіна! (Бурныя доўга не змаўляючыя апладысменты), за кошт партыі, якая мяне выхавала, вырабіла, вылучыла і паставіла на той ўчастак, на якім я сёння працую. (Бурныя апладысменты).

Такой высокай ацэнцы работы органаў Наркамунтспраў мы, перш за ўсё, абавязаны нашай партыі. Я-ж, па меры сваіх сіл і здольнасцей, прабую чэсна і па-большэвіцку выконваць тэа залучы, якія на мяне усклала партыя і наш савецкі ўрад. А наша партыя адлюстроўвае і тэарэты ўсяго савецкага народа. Значыць, выконваючы гэтыя залучы для большэвіка лёгка, ганарова і прыёмна. (Бурныя апладысменты).

Гэта, таварышы, заваявана і запісана ў Сталінскай Канстытуцыі і гэта 170-мільярдны народ, які адзіны, будзе абараняць сваёй уласнай крывёю. (Апладысменты).

А калі 170-мільярдны працоўны народ, які адзіны, абараняе свае правы — гэта вельмі многа, гэта ўсё. Нима такой сілы, якая магла-б аманіць волю гэтага народа і загнаць яго назад у ярамо капіталізма. (Бурныя апладысменты).

Гэта, таварышы, заваявана і запісана ў Сталінскай Канстытуцыі і гэта 170-мільярдны народ, які адзіны, будзе абараняць сваёй уласнай крывёю. (Апладысменты).

А калі 170-мільярдны працоўны народ, які адзіны, абараняе свае правы — гэта вельмі многа, гэта ўсё. Нима такой сілы, якая магла-б аманіць волю гэтага народа і загнаць яго назад у ярамо капіталізма. (Бурныя апладысменты).

Сталін—верны, непахісны саратнік Леніна, у суровыя годы падполля, турмаў і ссылкі, у цяжкія годы паражэнняў і годы ўдзяму рэвалюцыі, у пераможныя дні Вялікай Кастрычніцкай рэвалюцыі і ў годы грамадзянскай вайны, не ведаючы страху і сумненняў ў барацьбе з усімі ворагамі народа, згуртаваў рабочы клас і працоўнае сялянства вакол партыі і воў іх ад перамогі да перамогі.

Выбіраючы ў вярхоўны орган краіны сацыялізма, мы павінны моцна памятаць аб капіталістычным акружэнні. Мы павінны яшчэ вышэй узняць нашу рэвалюцыйную пільнасць, яшчэ больш умацаваць нашу работу па вырыццю агентаў міжнароднага фашызма—трацістаў, бухарынцаў, буржуазных нацыяналістаў, якія працадзілі капіталістычным дзяржавам.

Такой высокай ацэнцы работы органаў Наркамунтспраў мы, перш за ўсё, абавязаны нашай партыі. Я-ж, па меры сваіх сіл і здольнасцей, прабую чэсна і па-большэвіцку выконваць тэа залучы, якія на мяне усклала партыя і наш савецкі ўрад. А наша партыя адлюстроўвае і тэарэты ўсяго савецкага народа. Значыць, выконваючы гэтыя залучы для большэвіка лёгка, ганарова і прыёмна. (Бурныя апладысменты).

Гэта, таварышы, заваявана і запісана ў Сталінскай Канстытуцыі і гэта 170-мільярдны народ, які адзіны, будзе абараняць сваёй уласнай крывёю. (Апладысменты).

А калі 170-мільярдны працоўны народ, які адзіны, абараняе свае правы — гэта вельмі многа, гэта ўсё. Нима такой сілы, якая магла-б аманіць волю гэтага народа і загнаць яго назад у ярамо капіталізма. (Бурныя апладысменты).

Гэта, таварышы, заваявана і запісана ў Сталінскай Канстытуцыі і гэта 170-мільярдны народ, які адзіны, будзе абараняць сваёй уласнай крывёю. (Апладысменты).

А калі 170-мільярдны працоўны народ, які адзіны, абараняе свае правы — гэта вельмі многа, гэта ўсё. Нима такой сілы, якая магла-б аманіць волю гэтага народа і загнаць яго назад у ярамо капіталізма. (Бурныя апладысменты).

Гэта, таварышы, заваявана і запісана ў Сталінскай Канстытуцыі і гэта 170-мільярдны народ, які адзіны, будзе абараняць сваёй уласнай крывёю. (Апладысменты).

А калі 170-мільярдны працоўны народ, які адзіны, абараняе свае правы — гэта вельмі многа, гэта ўсё. Нима такой сілы, якая магла-б аманіць волю гэтага народа і загнаць яго назад у ярамо капіталізма. (Бурныя апладысменты).

Сталін сваёй нястомнай барацьбой прывёў рабочы клас і сялянства да ліквідацыі галены і беспрацоўя, да ліквідацыі эксплуатацыйнага чалавечага, да пшасівага жыцця, да сацыялізма. Пад кіраўніцтвам партыі Леніна—Сталіна ў нашай краіне створана буйная сацыялістычная прамысловасць, калгасы і саўгасы, узброены перадавой тэхнікай.

Аднадушнае галасаванне за кандыдатаў, вылучаных блокам камуністаў і беспартыйных, пакажа ўсяму капіталістычнаму свету наша адзінства і нашу гатоўнасць да барацьбы з усімі ворагамі народа, нашу гатоўнасць са зброяй у руках абараняць савецкія грамадзяны, зямлю, калгасы і саўгасы, фабрыкі і заводы, наша шчаслівае і заможнае жыццё.

Таварышы, адзіны з выступаўшых тут прамоўцаў прывітаў у сваёй прамове патрыячнае нараўнанне; каласальне і мне настрэіцца на пэўныя лад і пачаць з некаторага пэўнага ўступлення.

Калі памёр Владимир Ильич Ленин, калі памёр творца нашай партыі, правадзіра і настаўніка працоўнага ўсяго чалавечтва Владимир Ильич Ленин, адзіны з пэўнага ішаў наступнае:

Гэта, таварышы, заваявана і запісана ў Сталінскай Канстытуцыі і гэта 170-мільярдны народ, які адзіны, будзе абараняць сваёй уласнай крывёю. (Апладысменты).

А калі 170-мільярдны працоўны народ, які адзіны, абараняе свае правы — гэта вельмі многа, гэта ўсё. Нима такой сілы, якая магла-б аманіць волю гэтага народа і загнаць яго назад у ярамо капіталізма. (Бурныя апладысменты).

Гэта, таварышы, заваявана і запісана ў Сталінскай Канстытуцыі і гэта 170-мільярдны народ, які адзіны, будзе абараняць сваёй уласнай крывёю. (Апладысменты).

А калі 170-мільярдны працоўны народ, які адзіны, абараняе свае правы — гэта вельмі многа, гэта ўсё. Нима такой сілы, якая магла-б аманіць волю гэтага народа і загнаць яго назад у ярамо капіталізма. (Бурныя апладысменты).

Гэта, таварышы, заваявана і запісана ў Сталінскай Канстытуцыі і гэта 170-мільярдны народ, які адзіны, будзе абараняць сваёй уласнай крывёю. (Апладысменты).

А калі 170-мільярдны працоўны народ, які адзіны, абараняе свае правы — гэта вельмі многа, гэта ўсё. Нима такой сілы, якая магла-б аманіць волю гэтага народа і загнаць яго назад у ярамо капіталізма. (Бурныя апладысменты).

Сталін—вялікі прадаўжальнік справы Леніна, ліўхільна веў і вядзе нашу краіну па лепшаму шляху, убагачаючы і развіваючы вучнёне Леніна, адстойваючы лепшым у баях супроць усіх ворагаў партыі і народа. Імя Сталіна ўвасабляе новае, радаснае, шчаслівае жыццё шматлікага чалавечкага народа Савецкага Саюза. Сталін—творца Канстытуцыі пераможнага сацыялізма і сапраўднага дэмакратыя. Імя Сталіна—сцяг барацьбы за перамогу камунізма ва ўсім свеце.

У кожным кутку нашай неабсяжнай краіны, у калгасах і саўгасах Украіны, Беларусі і Далёкага Усхода, у стойбішчах Чукоткі і Ямала, у кішлаках Узбекістана і Таджыкістана, у аулах Казахстану і горнага Дагестана, у сонечнай Грузіі, на суднах, у паяздах, у папрацатрацах, ва ўсіх гарадах і сёлах СССР — вышэй узняліце нашы чырвоныя баявыя сцягі, аваяныя славай у барацьбе за камунізм, і з гордасцю саабоднага чалавеча свабоднай краіны ідзеце на выбары Вярхоўнага Савета!

Гэта, таварышы, заваявана і запісана ў Сталінскай Канстытуцыі і гэта 170-мільярдны народ, які адзіны, будзе абараняць сваёй уласнай крывёю. (Апладысменты).

А калі 170-мільярдны працоўны народ, які адзіны, абараняе свае правы — гэта вельмі многа, гэта ўсё. Нима такой сілы, якая магла-б аманіць волю гэтага народа і загнаць яго назад у ярамо капіталізма. (Бурныя апладысменты).

Гэта, таварышы, заваявана і запісана ў Сталінскай Канстытуцыі і гэта 170-мільярдны народ, які адзіны, будзе абараняць сваёй уласнай крывёю. (Апладысменты).

А калі 170-мільярдны працоўны народ, які адзіны, абараняе свае правы — гэта вельмі многа, гэта ўсё. Нима такой сілы, якая магла-б аманіць волю гэтага народа і загнаць яго назад у ярамо капіталізма. (Бурныя апладысменты).

Гэта, таварышы, заваявана і запісана ў Сталінскай Канстытуцыі і гэта 170-мільярдны народ, які адзіны, будзе абараняць сваёй уласнай крывёю. (Апладысменты).

А калі 170-мільярдны працоўны народ, які адзіны, абараняе свае правы — гэта вельмі многа, гэта ўсё. Нима такой сілы, якая магла-б аманіць волю гэтага народа і загнаць яго назад у ярамо капіталізма. (Бурныя апладысменты).

Гэта, таварышы, заваявана і запісана ў Сталінскай Канстытуцыі і гэта 170-мільярдны народ, які адзіны, будзе абараняць сваёй уласнай крывёю. (Апладысменты).

А калі 170-мільярдны працоўны народ, які адзіны, абараняе свае правы — гэта вельмі многа, гэта ўсё. Нима такой сілы, якая магла-б аманіць волю гэтага народа і загнаць яго назад у ярамо капіталізма. (Бурныя апладысменты).

Мы—выбаршчыкі Сталінскай акругі—ведаем, што, галасуючы за таварыша Сталіна, мы выкажам аднадушную волю дзяржавы вучнёне Леніна, адстойваючы лепшым у баях супроць усіх ворагаў партыі і народа. Імя Сталіна ўвасабляе новае, радаснае, шчаслівае жыццё шматлікага чалавечкага народа Савецкага Саюза. Сталін—творца Канстытуцыі пераможнага сацыялізма і сапраўднага дэмакратыя. Імя Сталіна—сцяг барацьбы за перамогу камунізма ва ўсім свеце.

Удзел у выбарах усяго многамільянавага народа СССР прадэманструе ўсёму свету адзінства, непарушны саюз паміж камуністамі і беспартыйнымі.

Не павіна быць ні аднаго выбаршчыка, які-б сваім асабістым удзелам не ўключыўся ў выбарчы блок камуністаў і беспартыйных.

Гэта, таварышы, заваявана і запісана ў Сталінскай Канстытуцыі і гэта 170-мільярдны народ, які адзіны, будзе абараняць сваёй уласнай крывёю. (Апладысменты).

А калі 170-мільярдны працоўны народ, які адзіны, абараняе свае правы — гэта вельмі многа, гэта ўсё. Нима такой сілы, якая магла-б аманіць волю гэтага народа і загнаць яго назад у ярамо капіталізма. (Бурныя апладысменты).

Гэта, таварышы, заваявана і запісана ў Сталінскай Канстытуцыі і гэта 170-мільярдны народ, які адзіны, будзе абараняць сваёй уласнай крывёю. (Апладысменты).

А калі 170-мільярдны працоўны народ, які адзіны, абараняе свае правы — гэта вельмі многа, гэта ўсё. Нима такой сілы, якая магла-б аманіць волю гэтага народа і загнаць яго назад у ярамо капіталізма. (Бурныя апладысменты).

Гэта, таварышы, заваявана і запісана ў Сталінскай Канстытуцыі і гэта 170-мільярдны народ, які адзіны, будзе абараняць сваёй уласнай крывёю. (Апладысменты).

А калі 170-мільярдны працоўны народ, які адзіны, абараняе свае правы — гэта вельмі многа, гэта ўсё. Нима такой сілы, якая магла-б аманіць волю гэтага народа і загнаць яго назад у ярамо капіталізма. (Бурныя апладысменты).

Гэта, таварышы, заваявана і запісана ў Сталінскай Канстытуцыі і гэта 170-мільярдны народ, які адзіны, будзе абараняць сваёй уласнай крывёю. (Апладысменты).

А калі 170-мільярдны працоўны народ, які адзіны, абараняе свае правы — гэта вельмі многа, гэта ўсё. Нима такой сілы, якая магла-б аманіць волю гэтага народа і загнаць яго назад у ярамо капіталізма. (Бурныя апладысменты).

Мы ведаем, што ўсе пролетарыі, усе працоўныя і прыгнечаныя народы свету маральна разам з намі. Мы ведаем, што ўсе прагрэсіўнае і перадавое чалавечтва ў дзень выбараў у Вярхоўны Совет будзе мыслена галасаваць за вялікага Сталіна.

Галасуючы за таварыша Сталіна, мы галасуем за партыю большэвікаў, за нашу магутную сацыялістычную радзіму, за вялікую справу камунізма ва ўсім свеце.

Галасуючы за таварыша Сталіна, мы галасуем за партыю большэвікаў, за нашу магутную сацыялістычную радзіму, за вялікую справу камунізма ва ўсім свеце.

Дзень 12 снежня будзе днём вялікага ўсеапраданага свята, днём згуртавання ўсіх працоўных вакол нашай слаўнай партыі Леніна—Сталіна, вакол правадзіра міжнароднай пролетарскай рэвалюцыі Іосіфа Сталіна.

Гэта, таварышы, заваявана і запісана ў Сталінскай Канстытуцыі і гэта 170-мільярдны народ, які адзіны, будзе абараняць сваёй уласнай крывёю. (Апладысменты).

А калі 170-мільярдны працоўны народ, які адзіны, абараняе свае правы — гэта вельмі многа, гэта ўсё. Нима такой сілы, якая магла-б аманіць волю гэтага народа і загнаць яго назад у ярамо капіталізма. (Бурныя апладысменты).

Гэта, таварышы, заваявана і запісана ў Сталінскай Канстытуцыі і гэта 170-мільярдны народ, які адзіны, будзе абараняць сваёй уласнай крывёю. (Апладысменты).

А калі 170-мільярдны працоўны народ, які адзіны, абараняе свае правы — гэта вельмі многа, гэта ўсё. Нима такой сілы, якая магла-б аманіць волю гэтага народа і загнаць яго назад у ярамо капіталізма. (Бурныя апладысменты).

Гэта, таварышы, заваявана і запісана ў Сталінскай Канстытуцыі і гэта 170-мільярдны народ, які адзіны, будзе абараняць сваёй уласнай крывёю. (Апладысменты).

А калі 170-мільярдны працоўны народ, які адзіны, абараняе свае правы — гэта вельмі многа, гэта ўсё. Нима такой сілы, якая магла-б аманіць волю гэтага народа і загнаць яго назад у ярамо капіталізма. (Бурныя апладысменты).

Гэта, таварышы, заваявана і запісана ў Сталінскай Канстытуцыі і гэта 170-мільярдны народ, які адзіны, будзе абараняць сваёй уласнай крывёю. (Апладысменты).

А калі 170-мільярдны працоўны народ, які адзіны, абараняе свае правы — гэта вельмі многа, гэта ўсё. Нима такой сілы, якая магла-б аманіць волю гэтага народа і загнаць яго назад у ярамо капіталізма. (Бурныя апладысменты).

Савецкая ўлада прабуўвала да актыўнага палітычнага жыцця мільёны і мільёны людзей.

За дваццаць год савецкай улады пад кіраўніцтвам большэвіцкай партыі вырастаюць новыя людзі—стаханавы працывосапі і сацыялістычныя пладу, героі—лётчыкі і паранічкі, інжынеры і арганізатары сацыялістычнай гаспадаркі, новыя людзі з савецкай інтэлігенцыі—палкія патрыёты, самааддана працуючы на ўсіх участках будаўніцтва нашай сацыялістычнай радзімы.

Нахай гэты дзень яшчэ раз прадэманструе наша непахіснае адзінства, нашу згуртаванасць вакол большэвіцкай партыі і любімага Сталіна.

Нахай жыве вялікі, магутны, непарушны наш савецкі народ!

Нахай жыве непарушны блок камуністаў і беспартыйных!

Нахай жыве наша родная партыя большэвікаў, партыя Леніна—Сталіна!

Нахай жыве на радасць усяго працоўнага чалавечтва наш першы дэпутат Вярхоўнага Савета, вылучаны ўсім народам, родны, вялікі Сталін!

Гэта, таварышы, заваявана і запісана ў Сталінскай Канстытуцыі і гэта 170-мільярдны народ, які адзіны, будзе абараняць сваёй уласнай крывёю. (Апладысменты).

А калі 170-мільярдны працоўны народ, які адзіны, абараняе свае правы — гэта вельмі многа, гэта ўсё. Нима такой сілы, якая магла-б аманіць волю гэтага народа і загнаць яго назад у ярамо капіталізма. (Бурныя апладысменты).

Гэта, таварышы, заваявана і запісана ў Сталінскай Канстытуцыі і гэта 170-мільярдны народ, які адзіны, будзе абараняць сваёй уласнай крывёю. (Апладысменты).

А калі 170-мільярдны працоўны народ, які адзіны, абараняе свае правы — гэта вельмі многа, гэта ўсё. Нима такой сілы, якая магла-б аманіць волю гэтага народа і загнаць яго назад у ярамо капіталізма. (Бурныя апладысменты).

Гэта, таварышы, заваявана і запісана ў Сталінскай Канстытуцыі і гэта 170-мільярдны народ, які адзіны, будзе абараняць сваёй уласнай крывёю. (Апладысменты).

А калі 170-мільярдны працоўны народ, які адзіны, абараняе свае правы — гэта вельмі многа, гэта ўсё. Нима такой сілы, якая магла-б аманіць волю гэтага народа і загнаць яго назад у ярамо капіталізма. (Бурныя апладысменты).

Гэта, таварышы, заваявана і запісана ў Сталінскай Канстытуцыі і гэта 170-мільярдны народ, які адзіны, будзе абараняць сваёй уласнай крывёю. (Апладысменты).

А калі 170-мільярдны працоўны народ, які адзіны, абараняе свае правы — гэта вельмі многа, гэта ўсё. Нима такой сілы, якая магла-б аманіць волю гэтага народа і загнаць яго назад у ярамо капіталізма. (Бурныя апладысменты).

РАДАСНЫ ДЗЕНЬ

Дванадцатага снежня.
Прачуўся горад на зары.
І плаччы, вуліцы пяюць,
Спяці гарыць ярой.

Не, гэта не зіма,
Хоць снежань белы на двары.
Народ ідзе, вясной жыве,
Вясна на тварах у людзей.

І чупаца з кална ў капен:
— Нахай жыве шчаслівы дзень!
На вуснах роўнае імя
Правадзіра свайго.

У гэты дзень за ўвесь народ
Ен свой заупоўні болей,
І ўвесь народ, сагрэты ім,
Прагаласуе за яго.

Сярод тайгі, густых лясоў.
На горных снежках і шляхах
Вялікай партыі усе
Адзінасьць прыняюць.

На самай поўначы глухой
На агняных, на маргах
Сыны і дочки, як адзіны,
Разіме прысягнуць.

Кі красаванца і распі
Вялікай, лужай, маладой.
Хай толькі хто падліме меч.
Не верошца назад.

Бо будзе пільна вартавань
Магутны росквіт і слабой
Жалезны маршал, слаўны Клі.
Наш менскі заступат.

Пятрусь БРОЎНА.

СХОД СТАРЫКОЎ СТАЛІНСКАГА РАЁНА

Пазаўчора Сталінскі РК КП(б)В горада Менска правёў цікавы раённы сход старыкоў—выбаршчыкаў Прывезенна на аўтамабільных у Палац піонеру 400 старыкоў ва ўзросце ад 70 да 80 гадоў з навазачайным уладкам заслухаў Зварот ЦК КП(б)В і ўсіх выбаршчыкаў і выказалі шчырую падзяку таварышу Сталіну за сваю шчасліваю старасць. З ярымі прамовамі выступілі старыкі Пякарскі, Мільчан і Чымбаевіч. Старыкі радасна спявалі свайго кан-

дзіката ў дэпутаты Савета Нацыянальнасцей тав. Ванева. Пасля яго прамовы яны доўга аллаліравалі ў гонар любімага Сталіна і яго лепшага саратніка — нашага кандыдата ў дэпутаты Савета Саюза Клімента Ефрэмавіча Варашылава.

Тэатр оперы і балета арганізаваў для старыкоў добры канцэрт. У ім прыняў удзел амаль увесь калектыў тэатра. Старыкі пелі спаткалі артыстаў Муромцава, Балодзіна, Малькоў і інш.

Таварышы, пасля выступаўшых прамоўцаў, якія перад вамі ўсялякі расхвалілі маю кандыдатуру і якія далі такую высокую ацэнку рабоце Наркамунтспраў, мне выступаць некалькі пажаданняў. Дазвольце таму, перш за ўсё, прыняць гэту высокую ацэнку не за кошт сваіх асабістых якасцей і асабістых заслуг, а за кошт партыі Леніна—Сталіна! (Бурныя доўга не змаўляючыя апладысменты), за кошт партыі, якая мяне выхавала, вырабіла, вылучыла і паставіла на той ўчастак, на якім я сёння працую. (Бурныя апладысменты).

Такой высокай ацэнцы работы органаў Наркамунтспраў мы, перш за ўсё, абавязаны нашай партыі. Я-ж, па меры сваіх сіл і здольнасцей, прабую чэсна і па-большэвіцку выконваць тэа залучы, якія на мяне усклала партыя і наш савецкі ўрад. А наша партыя адлюстроўвае і тэарэты ўсяго савецкага народа. Значыць, выконваючы гэтыя залучы для большэвіка лёгка, ганарова і прыёмна. (Бурныя апладысменты).

Гэта, таварышы, заваявана і запісана ў Сталінскай Канстытуцыі і гэта 170-мільярдны народ, які адзіны, будзе абараняць сваёй уласнай крывёю. (Апладысменты).

А калі 170-мільярдны працоўны народ, які адзіны, абараняе свае правы — гэта вельмі многа, гэта ўсё. Нима такой сілы, якая магла-б аманіць волю гэтага народа і загнаць яго назад у ярамо капіталізма. (Бурныя апладысменты).

Гэта, таварышы, заваявана і запісана ў Сталінскай Канстытуцыі і гэта 170-мільярдны народ, які адзіны, будзе абараняць сваёй уласнай крывёю. (Апладысменты).

А калі 170-мільярдны працоўны народ, які адзіны, абараняе свае правы — гэта вельмі многа, гэта ўсё. Нима такой сілы, якая магла-б аманіць волю гэтага народа і загнаць яго назад у ярамо капіталізма. (Бурныя апладысменты).

Гэта, таварышы, заваявана і запісана ў Сталінскай Канстытуцыі і гэта 170-мільярдны народ, які адзіны, будзе абараняць сваёй уласнай крывёю. (Апладысменты).

А калі 170-мільярдны працоўны народ, які адзіны, абараняе свае правы — гэта вельмі многа, гэта ўсё. Нима такой сілы, якая магла-б аманіць волю гэтага народа і загнаць яго назад у ярамо капіталізма. (Бурныя апладысменты).

Гэта, таварышы, заваявана і запісана ў Сталінскай Канстытуцыі і гэта 170-мільярдны народ, які адзіны, будзе абараняць сваёй уласнай крывёю. (Апладысменты).

А калі 170-мільярдны працоўны народ, які адзіны, абараняе свае правы — гэта вельмі многа, гэта ўсё. Нима такой сілы, якая магла-б аманіць волю гэтага народа і загнаць яго назад у ярамо капіталізма. (Бурныя апладысменты).

АДЗІНАЙ ДРУЖНАЙ СЯМ'ЁЙ БУДЗЕМ ГАЛАСАВАЦЬ ЗА ПАРТЫЮ ЛЕНІНА—СТАЛІНА, ЗА ПАТРЫЁТАЎ НАШАЙ СОЦЫЯЛІСТЫЧНАЙ РАДЗІМЫ

БУДУ ГАЛАСАВАЦЬ ЗА РОДНУЮ ПАРТЫЮ

Калі я прачитаў праўдзінныя словы Зварота ЦК ВКП(б) да ўсіх выбаршчыкаў, я мільмаў ўспоміні сваё пракажанае мінулае. Мой бацька ўсе годкі быў вартушніком. Сам я нава складалася з сямі дзят. Рады мы былі сям'яй. Зарок годкі і холад былі частымі гасямі ў нашым доме.

З аднаццацігадовага ўзросту я спазнаў, што такое эксплуатацыя. У 1904 годзе аднаццацігадовым хлопчыкам я працаваў на сельскагаспадарчым заводзе эксплуатацыйнага Берліна. Праца была катаржнай. Не гледзячы на маю маладосць, мяне паставілі на пярэнь ручныя працы і за дзевяцігадзінныя рабочы дзень я атрымаваў 15—20 копеек. У наступныя годкі, калі я ўжо пачаў працаваць на самастойнай працы ў якасці спецыяліста-малара, дэс мой не палепшыўся. Заработак мой ніколі не пераўзыхаў 12 рублёў у месяц, затое працаваць даводзілася на 12 і больш гадзін у суткі.

Мы, рабочыя, ніколі не былі ўпэўнены ў заўтрашнім дні. Беспрацоўных было вельмі многа. Цяжкімі групамі, знемігаючы ад холаду і галоду, брудна і абарванна, ад ранна да вечара яны сталі ў заводскіх варт, кілачыкі, каб іх прынялі на работу.

Так я жыў аж да Кастрычніцкай рэвалюцыі. Такі быў лёс тысяч такіх-жа рабочых, як і я. Зусім правільна записана ў Звароте ЦК ВКП(б), што «...Матэрыяльная неабеспечанасць, няўпэўненасць у заўтрашнім дні, галеча былі пастаянным лёсам рабочага класа».

Свабода ўзнікла ў толькі пасля Вялікай Кастрычніцкай рэвалюцыі. Вось ужо ўвясеніць год як і безупынна працую на заводзе імя Кірава. Уведзена, што і працягу не на заводчыкаў берлінаў! Усіх прыватных падрабчыкаў, а на сваю сацыялістычную дзяржаву, на самога ся-

бе, даю мне сілу і упэўненасць, і мая праца з кожным днём робіцца ўсё больш і больш плёнава.

І стыханевы. Працую сем гадзін і штодня вырабляю дзве нормы і больш. Праца мая добра аплоўваецца. Мой месячны заробтак складае 600—700 рублёў. І я са сваёй сям'ёй жыў сята, шчасліва, з радаснай упэўненасцю ў заўтрашнім дні. Штогод едзю на курорт ці ў дом адпачынку, перапраўляю сваё здароўе.

Грамадзяне і навушчыся пры савецкай уладзе, тут, на заводзе. Савецкая ўлада адкрыла мне вочы.

Маю дзеці выхаваліся ў вялікую і светлую сталінскую эпоху.

Ці мог я калі марыць, што дзеці мае будуць менш вышэйшай і сярэдняй асветы? Ніколі! Мне гэта і не сілкае. Партыя Леніна—Сталіна, савецкая ўлада — вось хто паказаў нам шлях да радаснага і шчаслівага жыцця.

У заўтрашнім дні я таксама ўпэўнен, як і ў сённяшнім. Бо ў нашай краіне няма і не можа быць беспрацоўя. Сталінская Канстытуцыя нам гарантуе права на працу, адпачынак, асвету. Я ўпэўнены ў заўтрашнім дні таму, што нас вядзе да новых перамог наш любімы Сталін.

І адзін з мільянаў працоўных нашай краіны, хто імкнецца да далейшага развіцця нашай радзімы і таму я разам з усёй сваёй шчаслівай сям'ёй, пачаў выбаршчыкам, буду галасаваць за партыю большавікоў, якая прывяла нас да вялікіх перамог сацыялізма. Я, мая жонка і мае дзеці аддаю свае галасы кандыдатам блока камуністаў і беспартыйных — за кандыдата т. Дзявіжкіна і за беспартыйнага патрыёта нашай радзімы тав. Багачоў.

ШУЖОД Хайн Зуевіч, стыханевы віцебскага станкібудуўнічага завода імя Кірава.

ЗА БОЛЬШЕВИСТСКИЕ КОЛХОЗЫ, ЗА ЗАМЯТЧУЮ НАШЕГО ГОЛОСУЕТ СОВЕТСКОЕ КРЕСТЬЯНСТВО НА ВЫБОРАХ В ВЕРХОВНЫЙ СОВЕТ СССР

У КАЛГАСАХ МЫ ЗДАБЫЛІ ШЧАСЦЕ

Вёска наша Улічча знаходзіцца на самай мяжы. Выйдем на агароды — і за 50 метраў убачым ужо чужую зямлю, на якой лясца пот гарашнікі, яшчэ прапашу на памешчыкаў і капіталаў. Ішчы раз з'явіліся на той бок, по-тым адлінем сваю вёску, свае палы — і пачуць поўнага незвычайнага радасно і горасно за сваю радзіму, за нашыя цудоўнае жыццё. Ішчы больш прыгожымі і дарагімі становіцца і гэтыя новыя хаты, і новая школа, і клуб, і гаспадарчыя будычкі буйнага класа, якім з'яўляецца наша вёска.

У апошні дні наш клас асабліва вяселіна рыхтаваўся да выбараў. Упрыгожаны хаты. Прогожа арга перад вёскай убрана залатанай, лазурнай і пазалочанай. Усюды — партыі нашых любімых праваднікоў і нашых кандыдатаў у дэпутаты Вярхоўнага Савета. Гэты дзень — сапраўды вялікае свята. Мы былі багаты, багата, увесі працоўны люд, вольна выбіраем самі сваю вышэйшую ўладу. Нашы кандыдаты — лепшыя людзі, якія вышлі з нашага асяродка, выхаваны партыяй большавікоў.

Мы за іх прагаласуем упэўнена і смела, бо гэтыя людзі аказалі давер'е народ, наша любімая партыя большавікоў, якая вывела нас, саліны, з-пад панскага прыгнёту на шлях калектывізацыі, зямлянага жыцця, на шлях сацыялізма.

Мы, пашчымому жыхару ўсёй добра памятаем, кім былі я і мае суседзі два дзесяты год назад. У вёсцы са ста гаспадарак было чалавек сем кулакоў, якіх, разам з панам Рафаловічам, сядзелі на нашых шлях. Я батрачкі ў пана палымі галодзі, а за гэта ён дэваў бацьку пасяць з публікацыяй зямлі. Я не кажу ўжо пра панскія і кулацкія дзеянні над намі, аб іх балова ўспамінаю.

Шлях да радаснага, зямлянага жыцця нам паказала партыя большавікоў, паказалі Ленін і Сталін. У 1929 годзе мы арганізавалі клас. Перамагі нахад, які ўспрымаў супроць нас кулакі. Праз год — два за намі пайшла ўся вёска, з таво

часу па-новому пачалося наша жыццё. Сёння я з жонкаю ўжо маю больш 600 працадзён. Гэта — 11 пятавер'яў збожжа, каля 200 пудоў бульбы і яшчэ — пропаш, сена, салоны. А сям'я наша — 5 дзят. Хата мая новая, цёплая і ўтульная. Халае хлеба і да хлеба ёсць — мяса, сала і малако. Мы саты, адрацунты і абуты.

Жыццё ля гарні, мы дапамагам патрацічкім берагчы нашу радзіму. Не так даўно быў такі выгляд. Ноччу, праходзячы праз агароды, я заўважыў нейкую постыць.

— Хто? — пытаю.

— Свае, — адказаў незнамы голас.

Палыходжу бліжэй. «Свой» паказваецца з-за плоту і пылае:

— Каласіны ты ці не?

— Аднаасобнік, — хлусу я.

— Дарогу пакажы...

Я прывёў яго прама на патрацічкіх пост. Такіх затрыманых у нас некалькі. Намом унутраных спраў БССР унагарадзілі мяне гадзінікам і грамадзі. Кожны з маіх аднаасобнічак робіць таварыста, як і я, калі спаткае ворага. Нам дарага нашае святае жыццё і мы яго беражам.

Гэтым жніўні мы сустракалі нашых кандыдатаў у дэпутаты Савета Саюза тав. Ступаньку. Просты, адмыны партыя і ўсёму народу чалавек. Такім-жа вярным сьмяну краіны з'яўляецца і наш кандыдат у дэпутаты Савета Нацыянальнасцей тав. Брыжак.

Пачынаючы да выбарчай урны, я разам з усёй сваёй аднаасобнічым агушчу свай галасавань за гэтых кандыдатаў. Буду галасаваць за іх таму, што хачу, каб наша калгаснае жыццё вярнула яшчэ лепш, каб ніколі не вярнулася жалівае мінулае. Партыя, якія Сталін далі нам шчасце, і мы з пажыжам і любоўю на выбарах аддаем галасы за кандыдатаў блока камуністаў і беспартыйных.

Саміён Федарэвіч ШУЧР — член калгаса «Чырвоны памінін», Жытнавіцкага раёна.

ВЫБАРЫ

І. То сядзіць, не зладзіць з печкі, Цяпер, во, на гулі!

Сама ведае, што хвора, Той бальшій ёй грудзі. Адыхаць-б лепей дома, Чымся плхнуца ў людзі.

І бубніць, бубніць бабульцы Ужук салмадоў, А бабуля іму кажа, Падбірае словы:

— Што ты ведаеш, Даніла? Лешч бабуль во ў хаце, Тожа на выбары іду я Гожа свой падані.

Сябе ўжо і дэпутата Выбрала адразу: Вяршыла свой голас Адам з сэрцам разам.

— Варашылаву? — я знаю, — Сам я з ім вітаюся, — Ён, калі былі манеўры, У нашым быў калгасе.

Ну, за гэтага дык можна — Чалавек вядомы! Галасуй, іці, бабулька, Я пабуду дома.

Варашылава і такжа Выберу з часамі, На сямі канях пасуду З сямю галасамі!

Сей Даніла, выразае Кошка з барокі, Апо блыскаюць у вочках Радасныя сьлёзі.

ЯНКА КУПАЛА.
Кіславодск, з снежня 1937 г.

ІІ. Кулы йшчы ты, мая бабка? — Кажы ўжук бабулі, —

СВАБОДНАЯ І ПОУНАПРАУНАЯ ЖАНЧЫНА

Калі я чытала Зварот Цэнтральнага Камітэта камуністычнай партыі (большавікоў), я ўспамінала сваё мінулае жыццё. Кім была жанчына-сялянка пры ўладзе памешчыкаў і капіталаў? «Жанчына была рабам у паракі Расіі і застаецца рабам ва ўсіх капіталістычных краінах», — гаворыцца ў Звароце сталінскага ЦК ВКП(б).

Жанчыну да Кастрычніцкай рэвалюцыі не лічылі за чалавек. Яна не мела ніякіх правоў, здала яна дарогу — ад пачы да парог. Бывала, калі-ні-калі гукало на сдох мужчына, а жанчына — ні блізка. «Не бабаю ўмешвацца ў мужчынаў справы» — гаворылі тады нам.

Ці скажы мне гэта хто-небудзь зараз? Ніхто не скажа! У нас ужо 20 год, як няма капіталаў і панюў. жанчыны жыць пачы працы, як і мужчына. Аб нас кажуць сам таварыш Сталін, наш праваднік і настаўнік. І ў вялікай Канстытуцыі таварыш Сталін сваёй рукою запісаў, што працоўная жанчына ў СССР мае ўсе правы — «як у горазе, так і ў вёсцы жанчына ідзе рука ў руку з мужчынам у будаўніцтве сацыялізма і ў працы дзяржавы».

А гэтага мы дабіліся таму, што намі кіруе большавіцкая партыя, наш вялікі праваднік таварыш Сталін! Таварыш Сталін сказаў, што жанчыны ў калгасе — вялікая сіла, пастаў і пытанне аб вылучэнні жанчыны на кіруючую работу. Зэрз мы бачым нашу жанчыну на роўных аднаасобных паслах. У нас, напрыклад, у сельсавеце старшынёй і скартаром працуюць жанчыны. Я сама, дзякуючы камуністычнай партыі, зладзіла Сталіну, напавяла вырасла. Я член прэзідыума сельсавета, член РВК. Тры годкі праправа ў калгасе сагажычым фермы, а зараз вольна ўжо год як бригадзірам. Толькі пры

савецкай уладзе я навучылася грамадзянскай уладзе і наша большавіцкая партыя далі ўсе ўмовы для таго, каб жанчына жыла добра. Аб многадзетым мацерах, аб нашых вясках, як ролі бацька, клопашна таварыш Сталін.

Зэрз мы па Сталінскай Канстытуцыі разам з усёй працоўнай, выбіраем вярхоўную ўладу. Жанчыны нашага класа першыя вылучалі кандыдатаў у дэпутаты Савета Саюза нашай зямлячкі, якія нас на вачах галасавалі і вырасла, пачаў праце старшынёй Грамадскага сельсавета — Назежы Сямёнаўну Ляліну. Вялікая наша радасць і гонар, што ў Вярхоўным Савесе будзе наша жанчына галасавіца.

І першаю аддам свой голас за нашаму Назежу Ляліну, а таксама за Елісэя Івана Гарачова, бо галасуючы за іх, мы галасуем за нашае шчаслівае жыццё, за нашу большавіцкую партыю.

«Хто імкнецца да таго, каб наша савецкая жанчына была і палалей свабоднай і роўнапраўнай ва ўсіх галасаваных падаркі і кіравання, той будзе галасавань за кандыдатаў блока камуністаў і беспартыйных», — гаворыць наш Цэнтральны Камітэт камуністычнай партыі большавікоў.

Мы ўсе, працоўныя жанчыны, адгавядуем адзіна голас на Зварот ЦК, што мы любім нашу большавіцкую партыю, якая цесна звязана з народам. У дзень выбараў аддаем свае галасы за нашых кандыдатаў — камуністаў т. Дзяліну і Гарачова. Яны будуць нашымі дастойнымі дэпутатамі Вярхоўнага Савета.

НЕДЫЧ Ольга Патрыона, бригадзір калгаса імя Сталіна Ясенскага сельсавета, Асіпавіцкага раёна.

МЫ СМЕЛА ГЛЯДЗІМ У БУДУЧАЕ

Малалосць — самая шчаслівая пара ў жыцці чалавека, пара, усаўдэная пачаць усіх вякоў. Малалосць поўна вяселіна і імкненні, мар, подвігаў і захваленняў, сілы і радасі, якая б праў краў. Гэта наша, савецкая малалосць, шчаслівая, вяртучая пах сонцам Сталінскай Канстытуцыі.

Але мы ведаем горую малалосць нашых бацькоў, ведаем на расказах, на горкіх песнях выйдзі, па жытых свелках мінулага. Мой бацька — стары чыгуначнік. Яму 57 год. Ён прапашу пачаў у суровую шпору жыцця. Бацька пахоўваў з сям'і беднага беларускага селяніна, у якая сям'я складалася з 20 чалавек. З 15 год ён ужо сам павінен быў зладзіць свае урокі для жыцця, праправа каменшчыкам, потым вартушніком і стэлажнікам. З дзіцячых год ён ведаў толькі гатарную працу. У летнія дні працаваў ад панна да панна. Яго заўбедзі пачаў рэталь беспрацоўе і галод. Маці мая тагачасна з 14 год батрачкі ў памешчыкаў, пачаў працай здабываючы сабе кавалек хлеба.

Што маглі яны ведаць аб малалосці? Яны не ведалі і не ачувалі пеліны і ласкі сонна юнацтва. Валуца думаць, што яшчэ і зараз на пачі постых вяселья шара мільёны юнакоў і дзяўчат асуджаны на такую-ж бязрадасную малалосць, што яны не могуць таксама адказаць жыць і вяселіна, як мы, малалосць краіны сацыялізма.

Толькі ў нас, у нашай сацыялістычнай радзіме, юнацтва сонечнае, радаснае, вяселінае.

НАРОДЫ СССР СВАБОДНЫЯ І РОЎНАПРАЎНЫЯ

Сёння вялікае свята. Сёння выбаршчыкі вялікага Савета Саюза з радасцю аддадуць свае галасы лепшым сьмянам нашай душой радзімы. Сёння мы ўпэўнена будзем галасаваць за самую дэмакратычную і смелую Сталінскай Канстытуцыю. У гэты дзень нехта не напэўніць старым, нехта не расказаць нашай малалосці аб цяжкім, бязрадасным мінулым.

Нязномы ўшчык перажывалі нацыянальнае меншасці ў былой царскай Расіі. Помню змороны выглад майго бацькі Майсея. Ад панна да панна праправаў ён у м. Сяню ў буйнага зямельнага арандатора. Сам я была з шасці чалавек. Голад, холад, галеча неадступна праследвалі адмычтых бядзюкоў.

Перапоўненыя мукам і нястачамі, праходзілі годкі майго дзяцінства.

Пароня самадурны, крывавае спраў майстры, за людзей не лічылі працоўных, асабліва гэта дачылася нацыянальных меншасцей. Арганізаваліся аўрэіскае папромы, разны і разбой. Нельга збыцца на рагул чорнасопнай зграі ў 1905 годзе ў горадзе Орлі. На трэці дзень пачаў хусьцявага парскага маніфеста ад 17 кастрычніка пачалася разня, арганізаваная паліцыяй. Чорнасопны па-зэрку расправіліся з людзьмі ў колькасці 17 чалавек, якія былі ў атрадзе самаабароны.

Нару, памешчыкаў і купцам патрэбна было распалываць нацыянальную варажынь. Надазваць патромы, каб умяшчываць на каслах і крыві працоўных сваё панаванне. Слэдам за маніфестам паследвалі і павальныя зрышты так званых «сумнішальных асоб». Тады распалывалася вядомая песня: «Цар' іштулася, нязл маніфест: мертвым — свабода, жывым — под асрэт».

Апрача ўсяго, існавала так званая «чорта сасядства» для беднага дзеўчонка пасельніцтва. За 35 кілометраў ад Орлі бесь мястэчка Вяліка. Там пачыналася графіна аселасці. Хто трапіў на другі бок моста, яго неадкладна арыштоўвалі, як «парушальніка ўказу яго імператарскай вялікасці».

Толькі Вялікая Кастрычніцкая сацыялістычная рэвалюцыя вызваліла народы Расіі ад рабскай кабалы. Кандуа ў дэбят кашмарнае мінулае.

М. М. ГОБЕЛЬМАН, майстар новага зборнага цэха завода імя Кірава.

ПАГРОЗЫ ВОРАГА НАМ НЕ СТРАШНЫ

Я добра памятаю словы таварыша Сталіна аб тым, што старою, парскаю Расія апаўнялася білі за ле адзельнасці. Раз ты астаў і слабы — апаўняць, каб не можна біць і занывольваць. Ты моцны, магутны — каб не праба сцерагаць.

Дзякуючы партыі Леніна — Сталіна, дзякуючы савецкай уладзе наша краіна стала перадавай, магутнай, культурнай дзяржавой.

Наша Чырвоная Армія з'яўляецца гордасцю краіны. Яна самая магутная армія ў свеце. Яна моцна сваім баўным духам і вывучкай, сваёй перадавай магутнай тэхнічай, перакажасным узбраеннем, сваёй праўнай сувязю з народам, сваёй адданасцю партыі.

Калі-б наша краіна была як раней адставай, калі-б мы не мелі магутнай Чырвонай Арміі, мы-б апынуліся ў такім-жа становішчы, як Іспанія і Кітай, якіх грабіць, аніштажваюць, заўважваюць розны міжнародныя разбойнікі, фашысцкія падпалчыцкія вайны.

Вораг добра ведае, што нас не вольмеш голымі рукамі, што наша сацыялістычная краіна — такая палонная сіла, аб якую разаб'юць свае ілбы нацифашысты.

Мы добра памятаем, якіо была наша армія годкі 19—20 назад. Калі слабая, дрэмна ўзброенная, дрэмна вывучаная, бесьця, поўнагольная, але моцная сваім рэвалюцыйным духом, сваёй большавіцкай ідэяй чырвонаармейскай і партызанскай вайны аніштавалі ўсіх белавардзій-

нашкай японскай і польскай развезак. Іх намала было ў нашай краіне. Намала варажыні яны нам. Іх полая рука ачуваецца і дагудуць, у шчытацысі — на нашым заводзе.

Іа сталінскага наркама тав. Ежова абаружана сапраўды любоўю ўсяго працоўнага народа. Мы ведаем, што вялікую чыжым чыжым, ворагаві народа выкураюць за ўсіх чыжым і знішчаюць, як атрачых зяб'юў. І мы прывісцім чыжым за гэта нашу глыбокую, таварыскую пацэчку.

Мы спакойна стамі за сталкім, вышукнем машыны, вычымся, жывем радасным, шчаслівым жыццём, таму, што нашай краінай кіруе, нас вядзе наперад наш вялікі луд і настаўнік таварыш Сталін. Іму мы абязвааны нашымі велізарным перамагам. Іму — наша гарачая любоў і адданасць.

Нам не страшны пагрозы ворагаў. Мы нікому і ніколі ў жыцці не аддамо нашых заваяў. Фашыстам не бачыць нашай краіны, нашай зямлі, нашых багачыняў, як сваіх вунш. Да апошняй кроплі крыві мы будзем абараняць сваю любімую радзіму.

Как невесту родную мы любім Вережком, как ласковую мать. СССР з'яўляецца магутным аплотам міру. Гэта прызнавае нават некалькіх панш ворагі. СССР сваёй пэўмай мірнай палітыкай не раз зрынаў планы ітэрвентуў, білытаў іх карты. Наша мірная палітыка савецкай улады абараняца на ўсю магутнасць сацыялістычнай гаспадаркі, на магутнасць Чырвонай Арміі, на волю вялікага народа да міру.

Нам рабочыя ў захваленні ад баральшых нашых ілпыматаў за захаванне міру. З вялікім задаволеннем сачылі яны

за выступленніямі тав. Дзівінава — палка сцяганосца міру. Усюды — і ў Ліза Наншій, і ў Лондэскім камітэце, і на Брусельскай канферэнцыі — толькі СССР настойліва, шчыра, без хістанняў астойчы працу міру, абараняў усё чыжымства. Абураене ахаліць, калі чыжым пра павозіцы брудных чыжым, так званых дэмакратычных краінаў. Яны ганебна зладзілі Іспанію і Кітай на з'яданне фашысцкіх вайкоў. Але не гледзячы на ўсе старанні Шлімута і К', фашыстам не перамагчы гераічнаю Іспанія і К'.

Якое шчасце, што мы, дзякуючы нашай партыі і савецкай уладзе, можам першыя зладзіць міру, ням не пагражае лёс гэтых краінаў, мы пазаўдены ад жаху вайны.

16 год пануе мір на шчаслівай савецкай зямлі. І ў гэтым — велізарная, непаўнямая заслуга нашай партыі і вялікага правадніка таварыша Сталіна.

Рабочыя заводу імя Кірава з велізарным задаволеннем працягалі Зварот ЦК ВКП(б). Ён поўнашчо выражае нашы думкі і пачуці.

І зраўнела, мы будзем галасаваць на выбарах за нашу слаўную вялікую партыю, за кандыдатаў саюзу камуністаў і беспартыйных і гэтым пакажам усім ворагам нашу вялікую сілу.

Мы будзем галасаваць за жалезнага палкавога, бліжэйшага саратніка таварыша Сталіна, за правадніка нашай любімай магутнай Чырвонай Арміі Клімента Ефрэмавіча Вавашылава і за вярнага большавіка тав. Вавеева. Іх мы выбіраем у Вярхоўны Совет!

М. М. ГОБЕЛЬМАН, майстар новага зборнага цэха завода імя Кірава.